

העלון מוקדש לאוקמי שכינתא מעפרא
ולעילוי נשמת מרת אימי דליה אפרת בת נעימה ע"ה

פני עין חמד

יזכר לאלוהי י"י בית הכנסת לכו"מ "עין חמד" - מקבלת ציון

פרשת ראה - תתחיל לזוז

שהאדמה לא יציבה- הוא עומד ובוכה- וכך נתפס. אבל אם אותו מכרסם היה משנה מעט מדרך הילוכו- היה ניצל.

הקב"ה אומר למשה רבינו לומר לפרעה: "לֹלְכָה נָא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וּנְצַבְהָ לָהּ אֶלְקֵינוּ" (שמות ג', י"ח). האבן עזרא אומר: "משה דיבר בעורמה לפרעה, כי אכן אין בדעתו לזבוח אלא לברוח".

האלשיך הקדוש שואל: מדוע לא לומר לו את האמת? התשובה היא שפרעה לא מסוגל להשתנות ולקבל פקודה לשלוח מִלְיוֹנֵי אנשים! שלושה ימים הפסקה מעבודה, זאת עוד יכול להבין. [זאת הסיבה שכתוב: "וַיַּגֵּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם" (שמות י"ד, ה'). כעת הבין שהם ברחו לגמרי].

שמעתי משליח חב"ד באנטוורפן בבלגיה (המכונה 'עיר היהלומים', מכיוון שמתעשרים שם ממכירת יהלומים). יהודי אמיד קיבל המלצה לקנות שטח בדרום אפריקה ששם לפי ערכות גאולוגים יש מרבצי יהלומים. הוא השקיע מליונים בציוד, עובדים וחפירות. הוא בנה על השטח מבנה שיוכל להקים חדר מצב- אבל ללא תוצאות! כעבור שלוש שנים הוא לא עמד בהוצאות. הוא הציע את השטח למכירה לחברה גדולה ליהלומים והם קנו. הם הגיעו עם ציוד וערכו חיפושים. היהלומים נמצאו מתחת למבנה ששם הקים את המשרד. לפעמים צריך לזוז כדי להצליח!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
ראש בד"ץ 'כשרות בישראל'

מנין לכת

י"ח	כנסת לבית	צאת לבית	וינין מן
י"ח	18:39	19:50	20:39
י"ט	18:58	19:48	20:36
כ"א	19:00	19:50	20:39
כ"ב	18:58	19:49	20:37

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
רח דוד בן לאה וב"ב

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דיאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצ'ר בת סטה-
מרדכי ניצ'ר בן פרח-
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אשורית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

אנחנו נמצאים בשבת מברכין חודש אלול. רבי חיים בן עטר ('אור החיים' הקדוש) אמר - ברכת חודש אלול יוצא בפרשת רא"ה, אותיות-ראו אלול הגיע.

כאשר אנחנו שומעים 'אלול' עולה לאדם בראש- צריך להשתנות! אולם זה טעות! הקב"ה לא מבקש מאיתנו שינוי דרסטי! אי אפשר. אדם מכור ורגיל לתאוות ליצרים וזה קשה מאוד. הקב"ה רוצה שנזוז מהמקום שבו אנחנו יושבים. הוא מצפה מאיתנו אפילו לשינוי קטן.

התורה כותבת: "מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה" (דברים י"א, י"ב). מדוע לא כתוב אות הא גם בהתחלה וגם בסוף? או כלל ללא הא? בעלי המוסר מבארים: אנחנו בתחילת השנה בטוחים בעצמנו- שנה זאת- תהיה השנה, יהיה בה שינוי! אולם בסוף השנה אנחנו מוצאים את עצמנו 'שנה'- רגילה.

הקב"ה במתן תורה שאל את ישמעאל ושאר האומות האם ברצונם לקבל את התורה. הם שאלו- מה כתוב? ומדוע- מכיוון שהם לא מוכנים לשנות הרגלים.

בלעם הרשע אומר: "תָּמַת נַפְשִׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל וְתָהִי אַחֲרֵיתִי כְּמֹהוּ" (במדבר כ"ג, י'). מדוע לא לחיות כמותם? מכיוון שקשה לשנות אורח חיים!

אנחנו דומים לאותו בעל חיים ממשפחת המכרסמים הנקרא 'בונה' (בעל שיניים חדות). הוא כורת ענפים ובונה כמין סכר במים וחי שם. הפרווה שלו יקרה מאוד (כיום הוא חיה מוגנת). בעבודתו הוא חכם מאוד אולם הוא טיפש בהתנהלות. הוא חוזר בדיוק באותו דרך שהלך בבוקר. הציידים ממתינים לו, הם חופרים בור ומכסים. כשהוא מרגיש

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
אדי אדוניו מזרחי בן שרה סרח

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניצ'ר בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ פיבי בת מזל ע"ה ונועם בן אורנה ז"ל

שואל ומשיב בהלכה - סליחות - חלק א'

מה העניין של אמירת סליחות? מהו הזמן הטוב ביותר לאמירת סליחות?

ice

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי ראש בד"ץ 'כשרות בישראל':

תשובה

חודש אלול הוא חודש התשובה. אנחנו מתקרבים לקראת סיום השנה. יש לערוך חשבון נפש ולמשמש ולפשפש במעשינו. צריך לראות במה אנחנו חסרים - ולתקן את מעשינו. גם במצוות שאנחנו מקיימים, יש לבחון כיצד אנחנו עושים אותם - והאם צריך לבצע בהן 'מקצה שיפורים'.

בורא עולם בראש-השנה יושב על כיסא דין וגוזר איזה שנה תבוא עלינו. כל התפילות וסדרי התשובה של חודש אלול באים כדי להקדים תרופה למכה. עד שלא נגזרה גזירה על האדם - הוא עדיין יכול לבטל בקלות את הגזירה על ידי עשיית תשובה. לאחר שנגזרה גזירה - קשה יותר לבטלה. לכן אנחנו מתחזקים באמונה, בתורה, בתפילה ובמתן צדקה בחודש אלול. מתוך כך אנחנו באים לפני הקב"ה לדין. יהי רצון שהקב"ה יגזור עלינו שנה טובה ומבורכת.

מנהג הספרדים לומר סליחות ותחנונים מראש חודש אלול עד יום הכיפורים (למעט ראש חודש אלול, שבת ור"ה). **מקורות:** שו"ע או"ח תקפ"א, א'.

מנהג האשכנזים לומר סליחות מיום ראשון שלפני ראש-השנה בתנאי שיש לפחות ארבעה ימים של אמירת סליחות לפני ראש-השנה. אם אין ארבעה ימים ממוצאי שבת עד ראש-השנה, מתחילים לומר סליחות ממוצאי שבת לפני כן. מתחילת חודש אלול תוקעים בשופר לאחר התפילה מכיוון שהשופר מעורר לתשובה. כמו כן מוסיפים את המזמור: "לְדָוִד ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל" (תהילים כ"ז, א').

הזמן הטוב ביותר לומר סליחות הוא באשמורת הבוקר. שעה זו היא עת רצון לפני התפילה עם הנץ החמה.

תיקון חצות קודם לסליחות ולתלמוד תורה. אם לא נותר זמן לומר גם לאמירת תיקון חצות וגם לאמירת סליחות, יקדים לומר תיקון חצות אפילו אם יפסיד בכך את אמירת הסליחות.

אמירת סליחות צריכה להיות בכוונה, בנחת ובמתינות. יש לכוון במיוחד באמירת שלוש-עשרה מידות. אנשים שרגילים לומר סליחות במהירות רבה ובחופזה, לא נוהגים כהוגן, אנחנו צריכים להתפלל בנחת ובכוונה.

השגחה עליזונה

אופנוען של אדם מאיחוד הצלה הרגיש שיש רעשים מהאופנוע. הוא התקשר למוקד ושם אמרו לו שיעבור למוסך של החברה כדי לבדוק אם צריך לתקן אותו, ואם כן, אז שיתקנו אותו כמה שיותר מהר מכיוון שהשימוש באופנוע בפקקים של מרכז הארץ יכול להיות מאוד משמעותי מכיוון שאם יחכו עד שהאמבולנס יגיע, ה' ישמור, החולה עלול חלילה למות. הוא לקח את האופנוע באמצע היום למוסך. המוסך היה ממוקם מחוץ לעיר. שם הם בדקו את האופנוע ואמרו לו כי כל מערכות האופנוע עובדות מצויין. הוא שאל: "אני רואה שזה הסתדר, עשית משהו?" - "לא", המוסכניק ענה, "רק בדקתי אם יש תקלה ולא ראיתי שום בעיה. היתה חתיכת ענף שנתפסה לך ליד המעצור דיסק. אולי זה מה שגרם לכל הרעש".

הוא אמר לעצמו: "חבל, בזבזתי כאן סתם זמן". ברגע שהוא התניע את האופנוע ויצא מהמוסך, הוא קיבל קריאה בקשר שיש פצוע באתר בניה מחוץ לעיר, הוא הקשיב, שמע את הכתובת והבין שהוא ממש קרוב למקום, הוא התקדם כמה מטרים שם ראה את הפצוע כשהוא ללא דופק. היו שם אנשים שינסו לעשות בו החייאה. הוא הוציא את מכשיר הדיפברילטור (מכשיר שמאתחל את הלב ומציל חיים) ולאיש ב"ה חזר הדופק. אחרי כמה דקות שהוא ייצב את מצבו, צוות מד"א הגיע ופינה אותו לבית החולים. התברר, שההגעה המוקדמת שלו לחולה היתה ממש הצלת חיים.

אחרי שפינו אותו אחד מחברי ההצלה שאל אותו: "שמעתי שהגעת ראשון, איך עשית את זה? אני יודע שאתה גר בקצה השני של העיר!". הוא ענה לו: "אתה לא תאמין, היו לי רעשים מהאופנוע, ואמרתי לעצמי, שאני חייב להגיע בדחיפות למוסך כדי לבדוק ממה זה, אל תשאל אותי, אבל הייתי בלחץ שמשהו קרה לאופנוע. הגעתי למוסך כדי שיתקן לי את הרעשים, אבל המוסכניק שבדק אמר לי שאין שום תקלה והכל תקין עם האופנוע, הוא הראה לי שהוא הוציא חתיכת ענף שנתקע לי ליד מעצור הדיסק. כאב לי שסתם בזבזתי את זמני, הרי יכולתי להוציא את חתיכת הענף הזו בעצמי. ברגע שבאתי לצאת מהמוסך, קיבלתי קריאה בקשר. מיד הבנתי שבורא עולם לא סתם זימן לי להגיע למוסך, אני חשבתי שזה בגלל האופנוע, אבל לבורא עולם היו תכניות אחרות". (מעובד מתוך גיליון 'מקשיבים לקולך')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

יש לך תפילין ללא שימוש? אל תפספס הזדמנות לעשות בהם מצווה גדולה!!!

ארגון 'קשר של תפילין' ידאג לאסוף, לבדוק ולחדש את התפילין ולמסור למתחזקים ואנשי ביטחון שרוצים להניח. 0556773965

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הוגן, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב שרגא פיבל מנדלוביץ זצ"ל

הגאון הרב שרגא פיבל מנדלוביץ זצ"ל- נולד בשנת ה'תרמ"ו (1886) בעיירה הקטנה וילאג שבאימפריה האוסטרו-הונגרית בסמוך לגבול עם גליציה (פולין). כשהיה קטן לא הוציא אף מילה מפיו. למרות הניסיונות והדרכים הרבות שניסו- לא עלה בדיהם. רק בגיל ארבע התחיל לדבר. המילים הראשונות שאמר היו: "תורה ציווה לנו משה...". כבר בצעירותו היה מתמיד עצום וכשרוני. בגיל תשע למד שו"ע הלכות מליחה עם נושאי כלים. הרב המקומי פנה לאביו ואמר כי הוא לא יכול לספק מסגרת הולמת לבנו עם כישוריו הנעלים ולכן עליו למצוא מקום אחר.

כשהיה כבן 12 שנים אימו נפטרה והמשפחה עברה למזלובור. רבינו התחיל ללמוד בחיידר המקומי. לאחר מספר שנים עבר ללמוד אצל הגאון רבי משה גרינוואלד. בהמשך למד מספר שנים אצל הגאון רבי שמואל רוזנברג. כשהיה כבן שבע-עשרה נסמך להוראה. למרות זאת סירב כל חייו שיפנו אליו בתואר 'רב'. בגיל 22 התחתן ועבר לעיר הומנה. במקביל ללימודיו התורניים רכש ידיעות נרחבות במחשבת ישראל בספריו של הגאון ר' שמשון רפאל הירש. ידיעות אלו עזרו לו בהמשך בשעה שמסר שיחות השקפה ומוסר.

בשנת ה'תרע"ג (1913) כשהיה בגיל 27 (שנה לפני פרוץ מלחמת העולם הראשונה) היגר לארה"ב במטרה להפיץ את הידע התורני והנחלת ערכי יהדות במקומות שבהם היה בורות. אשתו ושני בניו נותרו באירופה כיוון שרצה למצוא מקום ראוי להשתקע. גר בעיר סקרנטון שבפנסילבניה. רבינו שימש בת"ת כמלמד.

רק לאחר כשבע שנים משפחתו הצליחה להגר לארה"ב. רבינו ומשפחתו עברו לוויילאמסבורג שבברוקלין, שם ניהל את ישיבת 'תורה ודעת'. רבינו כיתת את רגליו מבית לבית כדי לשכנע את יהודי תושבי המקום שישלחו את ילדיהם לישיבה. בשנת ה'תרפ"ה (1925) פתח ישיבה קטנה בשם 'מתיבתא'. בתקופה מאוחרת יותר הוסיף למסגרתה גם ישיבה גבוהה וכולל אברכים.

מסר בישיבה שיחות חיזוק והשקפה. במקביל הקים את ישיבת בית מדרש עליון במונסי. היה ממייסדי מוסדות החינוך לבנות 'בית יעקב' ברחבי ארה"ב. ייסד את מחנות הקיץ לבני ישיבה צעירים - ה'קאמפס'. יסד עיתון יהודי-חרדי דאס 'יידישע ליכט' כדי להוות תשובה כנגד העיתונים החילוניים וכדי שתהיה במה שחרדיים יוכלו להביע את דעתם בסוגיות העומדות על הפרק. בתקופת השואה פעל רבות בנושא הצלת יהודי אירופה.

בשנותיו האחרונות ייסד את הארגון החרדי 'תורה ומסורה'. הקים ארגון בשם 'אש דת'. חלק גדול מהצלחתו של החינוך היהודי-חרדי בארצות הברית, נזקף לזכות עבודתו המאומצת. נפטר ב-ג' אלול ה'תש"ח (1948). חי כ-62 שנים בלבד. בהתחלה נקבר בבורו-פארק ניו יורק. שנתיים לאחר מכן הועבר ונקבר בבית הקברות בחלקת 'שומרי שבת' בבני ברק. התגלה כי למרות שחלפו שנתיים ימים גופו נשאר שלם!

אביו: ר' משה (היה מפורסם במעשה החסד. הכניס אורחים ולעיתים כשלושים אנשים היו ישנים בביתו וילדיו גם היו צריכים לעיתים לתת את המיטות שלהם לאורחים). **בניו:** ר' שמואל (מנהל מתיבתא 'בית שרגא' במונסי). **חתניו:** ר' יהושע שיף (ייסד יחד עם גיסו את המתיבתא), ר' אלכסנדר סנדר לינטשנר (מייסד וראש הישיבה התיכונית קריית נוער ומייסד הכולל 'תפארת שרגא', ע"ש חותנו). **מרבתי:** הגאונים רבי משה גרינוואלד (מח"ס 'ערוגות הבושם'), רבי שמואל רוזנברג (מח"ס 'באר שמואל' והרב של אונסדורף. רבינו היה תלמידו המובהק).

בשעה שרבינו התחיל להקים עולה של תורה באמריקה בפתיחת מוסדות 'תורה ודעת' הוא קיבץ ילדים לת"ת. בסמיכותו גרה משפחה יהודית שבעברה היו יראים ושלמים, אבל כאשר היגרו לאמריקה פרקו מעליהם עול תורה ומצוות ה"י. בין צאצאיהם היה ילד שהיה רגיל לשחק עם בני גילו שהיו שומרי תורה.

רבינו חיפש הזדמנויות לדבר על לב הנער וניסה לשכנע אותו כי כדאי לו ללמוד ב'חיידר' ויהיה לו טוב גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. הדיבורים חדרו ללב הנער עד שהתרצה. הבן פנה להוריו והודיע להם כי הוא רוצה לעבור ללמוד בת"ת. ההורים ניסו למנוע את רוע הגזירה' והסבירו לו כי לא יצא ממנו מאומה. הילד המשיך להתווכח עם ההורים ועמד על שלו. לבסוף לא הייתה ברירה להורים והסכימו לדרישתו. רבינו היה מגיע בכל חודש לבחון את התלמידים על לימודם. לאחר מכן היה נותן לכל אחד מהתלמידים סוכריה, באותם הימים (לפני כמאה שנה) הסוכריה הייתה יקרת מציאות.

פעם אחת רבינו בחן את הילדים וחילק סוכריות. כשהגיע תורו של אותו הילד נגמרו כל הסוכריות. רבינו התנצל בפני הילד המאוכזב ואמר לו שיכנס מחר למשרד שלו והוא ייתן לו סוכריה. למחרת הילד התבייש להיכנס למשרד והרב שהיה טרוד בעסקי מוסדותיו שכח את הבטחתו לילד. הסיפור מאוד צרב לילד. לאחר כשבועיים הילד סיפר להוריו מה שקרה. הם אמרו לו: "אמרנו לך, לפני שביקשת לעבור לחיידר הזהרנו אותך שלא יהיה לך שם טוב!". הילד דחה את דבריהם והמשיך ללמוד. בס"ד הוא גדל לתפארת וברבות הימים זכה להקים דורות ישרים מבורכים.

כשהיה כבן חמישים ושתיים שנים הוא קיבל התקף לב חמור. מיד לקחו אותו לביה"ח באמבולנס. הרופאים בדקו את מצבו. לאחר מכן הפרופסור פנה לבנים ואמר שלצערו אין מה לעשות. התקף הלב שהאבא קיבל היה חמור ביותר. להערכתו נשארו לו שעות ספורות בלבד. לא עבר זמן רב ולתדהמת הרופאים הוא פתח את עיניו והתיישב במיטה.

האיש סיפר לבנו שעמד ליד מיטתו כי זה עתה התגלה אליו הגה"צ ר' שרגא פיבל מנדלוביץ ואמר לו כי קיבל רשות מבית-דין של מעלה לפרוע את החוב של אותה סוכריה. איזה ערך יש לסוכריה לאיש מבוגר בן חמישים ושתיים? **הוא מחזיר לו חמש עשרה שנות חיים! האיש חזר לביתו וחי בדיוק עוד חמש עשרה שנים בטרם התבקש לבית-עולמו.** (מעובד מתוך 'באר הפרשה')

כְּחָה שֶׁל הַשְּׁגָחָה

עוזב את התחנה. למעשה הוא איחר את האוטובוס בחצי דקה. האיש הצטער על כך אבל הבין שכעת אם הוא ימתין לאוטובוס הבא שאמור להגיע רק בעוד כארבעים וחמש דקות הוא לא יוכל להגיע לפגישה בזמן.

הוא שקל לחזור לביתו כדי שיוכל להתקשר למועצה ולדחות את הפגישה למועד אחר (זה היה בתקופה שבה הנייד לא היה נחלת הכלל).

בעודו הולך לכיוון ביתו עצר לידו רכב. שם היה אחד השכנים שלו. השכן התבונן בו ושאל אם הכול בסדר והאם הוא יכול לעזור לו במשהו.

האיש סיפר לו על האיחור לאוטובוס ועל העובדה שהוא כעת לא יכול להגיע בזמן לראיון העבודה. השכן שמע את הדברים ובפיו הייתה הצעה:

"ראה, אני נוסע כעת לירושלים. מאחר ומבשרת ציון נמצאת בדרך לירושלים אני יכול לעבור דרך מבשרת ציון ולהוריד אותך שם וכך תגיע בזמן לראיון".

האיש הודה לו מאוד והשניים יצאו לדרכם. כשני קילומטרים לפני היישוב הכביש הפך למסלול אחד. רכב שנסע מאחוריהם ניסה לעקוף אותם אבל הוא לא הספיק ומאחר והנהג לא רצה לעשות תאונה חזיתית הוא חזר לנתיב שלהם ונכנס בצד של הנוסע, היכן שישב אותו האיש.

אחד האנשים שראה את התאונה היה בידו מכשיר נייד והוא התקשר לאמבולנס. השניים הובהלו לבית החולים הדסה עין כרם לצורך בדיקות. האיש עבר צילום רנטגן בחדר הטראומה.

לאחר זמן קצר התוצאות הגיעו והרופא ניגש אליו ואמר: "בחסדי שמיים לא נשברה לך אף עצם. אנחנו נכתוב לך מכתב שחרור ותוכל ללכת לבית".

האיש שאל מספר שאלות מקצועיות הקשורות למצב בריאותו. כשהרופא הבחין שהאיש מבין בתחום הרנטגן הוא שאל אותו: "מאיפה לך הידע הזה?". האיש סיפר כי בעבר עבד כטכנאי רנטגן וכעת הוא מחפש עבודה בתחום.

הרופא הגיב בהפתעה: "בדיוק לפני מספר חודשים העובד שלנו עזב ואנחנו מחפשים מישהו מנוסה שיכול להחליף אותו ברנטגן".

הרופא לקח את האיש ישירות למנהל המחלקה, שערך לו ראיון במקום. לאחר הראיון המנהל שאל: "האם אתה יכול להתחיל לעבוד מיד?"

האיש השיב: "לא היום, אבל מחר אני מוכן להתחיל". ואכן, עד היום הוא עובד במחלקת הרנטגן של בית החולים.

להלן סיפור מופלא ששמעתי מפי רבינו, הרב הגאון אליהו חיים פינחס שליט"א. יש בו כדי ללמד אותנו על ההשגחה הפרטית המלווה אותנו בכל צעד ושעל.

יתכן מאוד שאנחנו לא מבינים מדוע עלינו לעבור ניסיון כזה או אחר, בסיכומו של עניין לפעמים לאחר זמן בורא עולם מראה לנו כי כל מה שאירע עימנו היה לטובתנו ולתועלתנו.

הרה"ג ר' אליהו חיים פינחס סיפר בשבת פרשת דברים ה'תשפ"ד בדרשת ליל שבת בבית הכנסת את הסיפור הבא ששמע מפי בעל-המעשה:

ביום חמישי האחרון הייתי צריך להגיע לבית החולים הדסה עין-כרם. כשנכנסתי לשם, פנה אלי אדם ושאל אם אני הרב פינחסי והרב של קהילת 'עין חמד'.

לאחר שאישרתי זאת, הוא סיפר שיש לו סיפור השגחה פרטית מרגש שהוא חווה ושאל אם יוכל לשתף אותי. כמובן שהסכמתי והוא התחיל לספר:

האיש עבד במשך שנים רבות כטכנאי רנטגן בבית החולים שיבא תל-השומר, אולם לא לעולם חוסן, באחד הימים אחד מאנשי ההנהלה קרא לו ואמר לו שמסיבה כלשהי הם נאלצים לפטר אותו.

מאותו היום האיש חיפש עבודה בתחום שלו כטכנאי רנטגן בכל דרך אפשרית. במשך תקופה כשנתיים ימים של החיפושים הקדחתניים לצערו הרב הוא לא הצליח למצוא משרה חדשה.

בסופו של דבר גם דמי האבטלה נגמרו והוא נשאר ללא פרנסה. הקושי היה גדול שכן היה עליו לפרנס את משפחתו וכעת המשפחה נאלצה להסתפק רק במשכורת של אשתו.

יום אחד תוך כדי שהוא עובר על מודעות דרושים הוא נתקל בהצעת עבודה במועצה המקומית מבשרת ציון. מאחר וחלף כל כך הרבה זמן שהוא מחפש עבודה בתחום ולא מוצא הוא החליט לבדוק את ההצעה למרות שהייתה שונה מהעבודה בתחום שלו.

הוא התקשר לטלפון שהיה במודעה וקבע פגישה. הוא גר במרכז ולכן היה עליו להגיע למבשרת. הוא החליט לנסוע באוטובוס למועצה במבשרת ציון.

הסיבה לכך היתה בשל העובדה שהרכב המשפחתי היחיד שלהם היה בשימוש אשתו והיא צריכה להגיע לעבודה.

הוא בדק באיזה שעה עליו לצאת לתחנה ויצא מביתו מספר דקות לפני כן. כשהגיע לתחנה הוא ראה את האוטובוס מרחוק

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וליד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בת אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל יעקב בת נעמי ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה אביגדור בן ג'ולי ז"ל יוסף בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרחא ז"ל פייבי מלכה בת מזל ע"ה גורג'יה בת נעילה ע"ה רחל רפאת בת השת ע"ה אליון בן סעדה ז"ל אלטנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה אלטנה בן נעמי ז"ל אלטנה בן נעמי ז"ל משה בן רוזה ז"ל שושנה בת נעמי ע"ה סעדה בת בסה ע"ה שפרה בת פסיה ע"ה בניה (מרדה) בת שמחה ע"ה שרה גבריאלית בת גאווה ע"ה

לע"נ

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן פנינה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעילה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת תופחה ע"ה סעידה בת תופחה ע"ה אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל